

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Пои 1/26
15.05.2026. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судије Виолете Јовановић, председника већа, и судија Растка Поповића и Раше Јанковића, чланова већа, са вишим саветником Тањом Славковић и записничарем Сањом Булатовић, у кривичном предмету у поступку за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела према **трећим лицима – власницима АА, ББ и ВВ**, одлучујући по жалбама пуномоћника трећих лица – власника АА и ББ, адвоката Љубише Ваљаревића, изјављеним против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои-По1 бр.1/25 од 09.09.2025. године, на рочишту одржаном у смислу одредбе члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Наташе Трнинић и пуномоћника трећих лица - власника АА и ББ, адвоката Љубише Ваљаревића, а у одсуству уредно обавештених трећих лица – власника АА и ББ, донео је након већања и гласања, дана 15.05.2026. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ жалбе пуномоћника трећих лица – власника АА и ББ, адвоката Љубише Ваљаревића, изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои-По1 бр.1/25 од 09.09.2025. године **као неосноване**.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои-По1 бр.1/25 од 09.09.2025. године, усвојен је захтев Јавног тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.18/24 од 11.02.2025. године, за привремено одузимање имовине за коју постоји сумња да је проистекла из кривичног дела извршеног од стране окривљеног ГГ, ЈМБГ ..., рођеног ... године у ..., од оца ... и мајке ..., држављанина Републике Србије, са пребивалиштем у ..., улица ..., због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ-а у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из

члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ-а, по оптужници Јавног тужилаштва за организовани криминал Ктo.бр.14/25 од 12.02.2025. године, па је привремено одузета имовина и то:

-од трећег лица – власника АА (мајке окривљеног ГГ), ЈМБГ ..., рођене ... године у ..., од оца ..., са пријављеним пребивалиштем у ..., улица ...,

- трособан стан број 6, површине 80м² у улици ..., на катастарској парцели ... КО ..., СКН Нови Београд, гаражно место, број ..., површине 12м² у улици ..., на катастарској парцели број ..., КО ..., СКН Нови Београд, двособан стан број 7, површине 45м² у улици ..., на катастарској парцели... КО ..., СКН Железник, двособан стан број 6, површине 51м² у улици ..., на катастарској парцели ... КО ..., СКН Железник, двособан стан број 02, површине 36м², у сутерену у улици ..., на катастарској парцели број ... КО ..., СКН Железник, новац у износу од 49.700 евра, који се налазио у сефу број ... “NLB Komercijalna banka” а.д. Београд, ..., чији је купац АА, средства на девизним рачунима отвореним код “NLB Komercijalna banka” а.д. Београд, ... и то: број ..., на којем се налази износ од 12.686,33 евра, и рачун број ..., на коме се налази износ од 5.050 евра, средства на девизном рачуну број ... отвореном код “Addiko Banke” а.д. Београд, у износу од 20.065,04 евра,

-од трећег лица – власника ББ (сина окривљеног ГГ), ЈМБГ ..., рођеног ... године, од оца ..., са пребивалиштем у ... и то непокретност на локацији ..., стан топ број 16, степенице 1, подрум број 116, 48/8995 делова над некретнином ..., паркинг место за возило број 1/6, 9/8995 делова над некретнином ..., адреса: ...

-од трећег лица – власника ВВ (пријатеља окривљеног ГГ), ЈМБГ ..., рођеног ... године у ..., од оца ..., са пребивалиштем у ..., улица..., новац у износу од 453.500,00 еура, који се налази у сефу број ... “NLB Komercijalna banka” а.д. Београд, ..., чији је купац ВВ и 4 ручна сата и то: један ручни сат металик сиве боје “TAG HEUER-AQUA RACER” са уписаним бројем на полеђини ..., један ручни сат металик сиве боје, марке “BREITLING 1884” са уписаним бројем на полеђини ..., један ручни сат металик сиве боје са црном наруквицом, марке “DUCATI CORSE”, један ручни сат металик сиви са црвеним бројчаником на предњој страни, марке “LONGINES” са уписаним бројем на полеђини ...

Наведеним решењем је одређено да привремено одузимање имовине може трајати док суд не одлучи о захтеву за трајно одузимање, с тим што је суд дужан да до подношења захтева за трајно одузимање, најмање једном годишње по службеној дужности преиспита одлуку о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела. Привремено одузетом имовином управљаће Дирекција за управљање одузетом имовином, у складу са одредбом члана 9 став 1 тачка 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Против наведеног решења жалбе је благовремено изјавио:

-пуномоћник трећег лица – власника АА, адвокат Љубиша Ваљаревић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно

одељење за организовани криминал, уважи жалбу, побијано решење преиначи и АА, ББ и ВВ врати привремено одузету имовину, или замени мером забране располагања привремено одузетом имовином, или да побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-пуномоћник трећег лица – власника ББ, адвокат Љубиша Ваљаревић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, уважи жалбу, побијано решење преиначи и власнику трећем лицу ББ врати привремено одузету имовину, или замени мером забране располагања привремено одузетом имовином, или да побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал је писаним поднеском Ктж.бр.11/26 од 09.04.2026. године предложио да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал одбије као неосноване жалбе пуномоћника трећих лица – власника АА и ББ, адвоката Љубише Ваљаревића изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои.По1.бр.1/25 од 09.09.2025. године.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је дана 15.05.2026. године, одржао рочиште у смислу одредбе члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Наташе Трнинић и пуномоћника трећих лица – власника АА и ББ, адвоката Љубише Ваљаревића, а у одсуству уредно обавештених трећих лица – власника АА и ББ, на ком рочишту је изложено стање ствари у предметном поступку и у битном изложена садржина решења, након чега је пуномоћник трећих лица власника АА и ББ, адвокат Љубиша Ваљаревић изнео садржину изјављених жалби и приложио додатне доказе, док је јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал Наташа Трнинић остала при предлогу да се неведене жалбе пуномоћника трећих лица-власника одбију као неосноване, па је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, анализирао стање у списима, све доказе изведене током првостепеног поступка и накнадно достављене од стране пуномоћника адвоката, те је, по оцени жалбених навода и предлога, као и предлога јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, те усмене речи тужилаштва и пуномоћника на рочишту нашао:

-жалбе пуномоћника трећих лица – власника АА и ББ, адвоката Љубише Ваљаревића, су неосноване.

Жалбеним наводима пуномоћника трећег лица – власника АА, адвоката Љубише Ваљаревића оспорава се правилност и законитост побијаног решења, тако што се истиче да тужилаштво за организовани криминал није пружио одговарајуће доказе који би указивали, на опасност да би треће лице могло располагати имовином, на који начин би могло располагати том имовином, нити у чему се састоји опасност која би указивала на то да би касније отежали и онемогућили одузимање имовине, поготово

што је већи део имовине која је предмет захтева за привремено одузимање стечена пре 10 и више година, а од стицања имовине до данас није било никаквих покушаја отуђења, преноса или скривања те имовине, што све надаље указује да не постоји реална опасност да би касније одузимање имовине било отежано, или онемогућено. У жалби се истиче, да се из самог захтева за привремено одузимање имовине уопште не види, када је и којим правним послом окривљени на свако лице понаособ наводно пренео имовину проистеклу из кривичног дела. Надаље се, у жалби истиче да је јавно тужилаштво за организовани криминал приликом оцене финансијског стања породице ... селективно обрађивало само одређене приходе, док је игнорисало значајни део релевантних извора прихода и имовине, приступајући чињеници да је зарада једини законити приход, а занемарујући све друге видове законитог стицања имовине, као што су приходи ван радног односа, наследства, поклони и други извори, на тај начин је цела имовина посматрана изоловано, занемарујући такође чињеницу да највећи део породичне имовине потиче од бављења приватним бизнисом, јер је ДД, супруг АА и отац ГГ био оснивач и власник Привредног друштва "...", да је као успешан предузетник остварио значајно богатство, тако да је неспорно да непокретне и покретне ствари и новац који је заплењен од стране трећег лица, власника АА, представља имовину која потиче од прихода које је остварио ДД заједно са својом супругом АА, јер иако су формално разведени још од 1994. године, њихови међуљудски односи су остали изузетно добри и партнерски, а што је током година документовано кроз редовну бригу за породицу и заједничку егзистенцију, с обзиром да су обоје активно учествовали, како у животу њиховог сина, окривљеног ГГ, тако и у животу својих унука, те се сходно изнетом и предлаже као у жалби.

Жалбеним наводима пуномоћника трећег лица – власника ББ, адвоката Љубише Ваљаревића, такође се оспорава правилност и законитост побијаног решења, тако што се истиче да ни у односу на ово лице тужилаштво није пружио одговарајуће доказе који би указивали на опасност да би треће лице могло располагати имовином, на који начин би могло располагати, нити у чему се састоји опасност која би указивала да би касније отежало или онемогућило одузимање имовине. У жалби се такође истиче, да највећи део породичне имовине потиче од бављења приватним бизнисом, будући да је ДД, супруг АА, а деда ББ и отац ГГ, био оснивач и власник Привредног друштва "...", те је као успешан предузетник остварио значајно богатство, да је неспорна чињеница да непокретност која је привремено одузета од трећег лица – власника ББ представља имовину која потиче од прихода које је остварио његов деда ДД. Посебно се у жалби истиче, да ни сам првостепени суд није довео у питање чињеницу да је ДД, као успешан предузетник, власник Привредног друштва "...", легално стекао значајну имовину, већ да је искључиво споран недостатак трага о преносу новца у Србију, као и друге земље, а у односу на треће лице – власника ББ у ... Жалбом се надаље истиче, да је овакав став првостепеног суда погрешан и правно неодржив из следећих разлога, јер по важећим прописима који важе и на територији Аустрије, обавеза пријаве преноса новца настаје тек кад лице преко државне границе пренесе или уноси износ од 10.000 евра или више, а што надаље указује, да се сваки износ испод ове границе могао слободно преносити без обавезне пријаве, а управо због тога и не постоји траг у царинским евиденцијама, јер такав траг није ни могао да настане, уколико су износи

били мањи од 10.000 евра, тако да ова чињеница сама по себи не може и не сме бити терет, јер указује једино на то да су се чланови породице ... користили законом признатом могућношћу да новац пренесу без пријаве, међутим првостепени суд се није позабавио овим чињеницама које иду у прилог члановима породице ..., те је на тај начин донета одлука без сагледавања свих релевантних чињеница и околности, због чега се и предлаже као у жалби.

Супротно овако изнетим жалбеним наводима пуномоћника трећих лица-власника АА и ББ, адвоката Љубише Ваљаревића, по налажењу овог суда, правилно је првостепени суд, одлучујући о захтеву за привремено одузимање имовине Јавног тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.18/24 од 11.02.2025. године нашао, да су испуњени услови из члана 25 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, те да се и од трећих лица-власника АА и ББ привремено одузме имовина, ближе наведена у изреци решења.

Најпре, правилно је првостепени суд нашао да се против окривљеног ГГ води кривични поступак по оптужници Јавног тужилаштва за организовани криминал КТО бр.14/25 од 12.2.2025.године због кривичног дела удруживања ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2КЗ у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1КЗ.

Надаље, правилно је првостепени суд закључио да постоји несразмера законито стечених прихода трећих лица-власника АА и ББ, и вредности имовине која је од њих привремено одузета, те да постоји основана сумња да је реч о имовини проистеклој из кривичног дела, што је првостепени суд аргументовано образложио, одакле жалбени наводи пуномоћника трећих лица – власника АА и ББ, адвоката Љубише Ваљаревића, да "очигледна несразмера" није утврђена, су оцењени као неосновани.

Наиме, под имовином проистеклом из кривичног дела у смислу члана 3 став 1 тачка 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела сматра се имовина власника која је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима, при чему се у складу са тачком 4 наведеног члана власником, између осталих, сматра окривљени и треће лице. Окривљеним се сходно члану 3 став 1 тачка 5 наведеног закона између осталог сматра лице против кога је кривични поступак покренут, док се трећим лицем сходно члану 3 став 1 тачка 8 наведеног закона између осталог сматра и физичко лице на које је пренета имовина проистекла из кривичног дела.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, првостепени суд је правилно на основу доказа у списима предмета неспорно утврдио да је треће лице АА власник трособног стана број 6, површине 80 м2 у улици ..., на катастарској парцели ..., КО ..., СКН Нови Београд, који је стекла на основу уговора о купопродаји непокретности од 24.02.2020. године, закљученог између ЂЂ и ЕЕ, као продаваца са заједничким обимом удела, и АА као купца, за купопродајну цену од 162.000 евра, гаражног места број ..., површине 12 м2 у улици ... на катастарској парцели ... КО ..., СКН Нови Београд, који је стекла на основу уговора о купопродаји

непокретности од 24.02.2020. године, закљученог између ЖЖ и ЗЗ, као продаваца, са заједничким обимом удела и АА, као купца, за купопродајну цену од 9.000 евра, затим двособног стана број 7, површине 45 м² у улици ..., на катастарској парцели ... КО ..., СКН Железник, који је стекла на основу уговора о купопродаји непокретности од 02.07.2014.године, закљученог између ИИ, као продавца, и АА, као купца, за купопродајну цену од 3.475.000,00 динара, двособног стана број 6 површине 51м² у улици ..., на катастарској парцели ... КО ..., СКН Железник, који је стекла на основу уговора о купопродаји непокретности 21.05.2013. године, закљученог између ИИ, као продавца, и АА, као купца, за купопродајну цену од 40.000 евра, двособног стана број 02, површине 36м², у сутурену, у улици ..., на катастарској парцели ... КО ..., СКН Железник, који је стекла на основу уговора о купопродаји непокретности од 07.09.2015.године, закљученог између ИИ, као продавца, и АА, као купца, за купопродајну цену од 25.000 евра, да је купац сефа број ... “NLB Komercijalna banka” А.Д. Београд, ...у коме су се налазила новчана средства у износу од 49.700,00 евра, да је власник девизних рачуна отворених код “NLB Komercijalna banka” А.Д. Београд, ... и то број на коме се налазе новчана средства у износу од 12.686,33 евра и број... на коме се налазе новчане средства у износу од 5.050,00 евра, да је власник девизног рачуна број ..., отвореног код “Adiko Banke” А.Д.Београд, на коме се налазе новчана средства у износу од 20.065,04 евра.

Да је треће лице ББ власник непокретности на локацији ..., 48/8995 делова над некретнином ..., паркинг места за возило број 1/6, 9/8995 делова над некретнином ..., адреса : ... који је стекао на основу купопродајног уговора регистрованог у регистру повереника аустријских јавних бележника ЗЛ:Н 119602-1-65/2020 од 27.05.2020. године за купопродајну цену од 171.535 евра.

Крећући се у оквирима изјављених жалби, овај суд, као другостепени, налази да је правилно првостепени суд утврдио, да су трећа лица АА и ББ, власници имовине чије се одузимање, између осталог, предлаже захтевом Јавног тужилаштва за организовани криминал. Надаље, првостепени суд је ценио да ли су законити приходи трећих лица били довољни за стицање наведених средстава који се налазе на рачунима и у сефу трећег лица АА, и непокретности чији су власници трећа лица АА и ББ, чије се привремено одузимање захтева.

Павилно је првостепени суд приликом оцене ових околности ценио пре свега извештај Службе за борбу против организованог криминала, Јединице за финансијске истраге 03.2.6.7.1 СП број 230-708/24-3 ПО – 2296/24 од 13.01.2025. године уз који је достављен табеларни приказ прихода и расхода окривљеног ГГ, трећег лица – власника АА, трећег лица – власника ББ и трећег лица – власника ВВ, детаљно описаних на страни 17, 18 и 19 образложења побијаног решења. Првостепени суд је такође приликом одлучивања имао у виду и документацију достављену путем међународне правне помоћи из Републике Аустрије из које произилази да окривљени ГГ нема регистроване законите приходе у Републици Аустрији и да треће лице АА нема регистроване законите приходе у Аустрији, а да ББ има занемарљиве приходе у Републици Аустрији и то у временском периоду од 01.06.2022. године до 30.11.2024.

године.

Имајући у виду све напред наведено, првостепени суд правилно закључује да у конкретном случају постоји очигледна несразмера између новчаних средстава које треће лице – власник АА имала у сефу, број ... “NLB Komercijalna banka” АД Београд, ..., у износу од 49.700,00 евра, затим на девизним рачунима отвореним код “NLB Komercijalna banka” АД Београд, ... и то: број..., на коме се налази износ од 12.686,33 евра и број ..., на коме се налази износ од 5.050,00 евра, као и на девизном рачуну број ..., отвореном код “Addiko banke” АД Београд, на коме се налази износ од 20.065,04 евра, као и вредности непокретности чији је власник треће лице АА, и то трособног стана број 6, површине 80 м2 у улици ..., на катастарској парцели ..., КО ..., СКН Нови Београд који је стекла на основу уговора о купопродаји непокретности од 24.02.2020. године, за купопродајну цену од 162.000 евра, гаражног места број ..., површине 12 м2 у улици ... на катастарској парцели ... КО ..., СКН Нови Београд који је стекла на основу уговора о купопродаји непокретности од 24.02.2020. године, за купопродајну цену од 9.000 евра, затим двособног стана број 7, површине 45 м2 у улици ... на катастарској парцели ... КО ..., СКН Железник, који је стекла на основу уговора о купопродаји непокретности од 02.07.2014. године, за купопродајну цену од 3.475.000,00 динара, двособног стана број 6 површине 51м2 у улици ... на катастарској парцели ... КО ..., СКН Железник који је стекла на основу уговора о купопродаји непокретности 21.05.2013. године, за купопродајну цену од 40.000 евра, двособног стана број 02, површине 36м2, у сутурену у улици ... на катастарској парцели ... КО ..., СКН Железник, који је стекла на основу уговора о купопродаји непокретности од 07.09.2015. године, за купопродајну цену од 25.000 евра, са једне стране, а како је све напред детаљно наведено, и законитих прихода трећег лица – власника АА са друге стране, с обзиром да из потврде од 11.12.2024. године достављене од стране Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање (РФ ПИО), Дирекције фонда у Београду, односно, података унетих у матичну евиденцију РФ ПИО за АА произилази да не постоје подаци о пријавама и одјавама осигурања, да нема података о пријавама осигурања и одјавама осигурања, да нема података о стажу осигурања, зарадама, накнадама зарада, основима осигурања, уговореним и другим накнадама и висини уплаћених доприноса за период после 1996. године. На основу издвојених података из ППП пријава АА је евидентирана као прималац прихода ван радног односа и то за 2015. годину у нето износу од 466,80 динара, за 2017. годину 602,96 динара, за 2018. годину 5.734,43 динара, за 2021. годину 2.514,78 динара. Такође из достављене документације путем међународне правне помоћи из Републике Аустрије, произилази да треће лице – власник АА нема регистроване законите приходе у Републици Аустрији.

Све напред наведено указује да је правилан закључак првостепеног суда, да изведни докази несумњиво указују на очигледну несразмеру између вредности непокретне имовине, чији је власник треће лице АА и висине новчаних средстава пронађених у сефу, чији је купац треће лице АА и новчаних средстава на наведеним девизним рачунима отворених на име трећег лица власника АА и законитих прихода трећег лица власника АА, као и прихода које је према подацима званичних државних

органа ово лице законито стекло, тј. из чега је правилно првостепени суд нашао да постоји основи сумње да су предметна имовина и то средства која се налазе на њеним девизним рачунима и у сефу, као и непокретности чији је власник, проистекли из кривичног дела.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, правилан је закључак првостепеног суда да постоји очигледна несразмера између вредности имовине трећег лица ББ који је власник непокретности на локацији у ... 48/8995 делова над некретнином ..., паркинг места за возило број 1/6, 9/8995 делова над некретнином..., адреса: ..., који је стекао за купопродајну цену од 171.535,00 евра, с једне стране и законитих прихода трећег лица – власника ББ, са друге стране, с обзиром да из потврде од 25.12.2024. године, достављене од стране Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање (РФ ПИО), Дирекција фонда у Београду, односно, података унетих у матичну евиденцију РФ ПИО, произилази да за ББ не постоје подаци о пријавама и одјавама осигурања, да нема података о пријавама на осигурање и одјавама осигурања и да нема података о стажу осигурања, зарадама, накнадама зарада, основима осигурања, уговореним и другим накнадама и висини уплаћених доприноса за период после 1996. године, као и да из документације која је достављена путем међународне правне помоћи из Републике Аустрије, из које произилази да треће лице ББ има занемарљиве приходе у Републици Аустрији и то у временском периоду од 01.06.2022. године до 30.11.2024. године, тако да је у вези са изнетим, правилан закључак првостепеног суда, да сви изведени докази неусмњиво указују на очигледну несразмеру између вредности непокретне имовине чији је власник треће лице, ББ и законитих прихода трећег лица ББ, као и прихода, које је према подацима званичних државних органа ово лице законито стекло, то јест несумњиво указују да предметна имовина и то непокретност чији је власник у целости, проистекла из кривичног дела. С тим у вези, жалбени наводи пуномоћника којима се истиче да је ДД дао новац АА ради куповине стана у ... унуку ББ, прилажући изјаву ДД, сада покојног, како је пуномоћник навео, не утиче на законитост одлуке, имајући у виду да у прилог истог нису достављени релевантни докази, нити докази везано за трансакцију новца на које се пуномоћник позива.

Надаље, жалбом пуномоћника трећих лица – власника АА и ББ, адвокат Љубиша Ваљаревић се истиче да је тужилаштво за организовани криминал приликом оцене финансијског стања породице ... селективно обрађивало само одређене приходе, док је игнорисало значајан део релевантних извора прихода и имовине, занемарујући приходе ван радног односа, наследства, поклона и других извора, истичући да је највећи део породичне имовине потекао од бављења приватним бизнисом, јер је ДД, супруг АА и отац ГГ, био оснивач и власник привредног друштва "...", да је пуномоћник у одговору на захтев Тужилаштва доставио више налога за исплату од ДД, којима је подизао законито стечена новчана средства, да би их даље пласирао у некретнине, те да је ДД дао АА новац да купи све станове, као и стан у ... за ББ, као и готов новац које је предао АА, да би ставила у сеф у банци, јер он као нерезидент није могао да отвори у Србији.

Међутим, Апелациони суд у Београду, Посебног одељења за организовани криминал налази, да су овакви жалбени наводи пуномоћника адвоката Љубише Ваљаревића неосновани, јер је у том делу правилно првостепени суд ценио садржину одговора пуномоћника трећих лица-власника АА, тада адвоката Марка Ризнића и трећег лица власника ББ, у којима се истиче да новчана средства за куповину наведених непокретности чији су власници, као и да новац који се налази у сефу, чији је купац треће лице АА и чији је купац треће лице ВВ, потичу од ДД и новца који треће лице АА има на својим девизним рачунима, односно, да је тај новац трећем лицу АА дао ДД, супруг АА, да исти потичу из штедног улога, као и међудивиденди које је ДД примио у периоду од 2015. - 2016. године од своје фирме “...” ..., као и од исплате дуга који је досуђен фирми “...” правоснажном и извршном пресудом суда у Босни и Херцеговини број S1 3 P 001767 12 P 2 од 31.10.2013. године која је добила износ од 1.463.648,00 КМ и износ од 119.387,63 КМ, све са законском затезном каматом од 21.06.2005. године, односно, од 29.03.2004. године, које износе је обавезана Босна и Херцеговина да плати у року од 30 дана, што заједно са каматама износи 3.000.000.00 евра, а која пресуда је потврђена другостепеном пресудом од 17.12.2014.године, у прилог којих навода је пуномоћник трећег лица АА доставио доказе, али је исте оценио неоснованим. Ово стога, што је правилно првостепени суд извршио увид у извод из правосудног информационог система Министарства правде и утврдио да је брак АА и ДД разведен пресудом Основног суда у Бања Луци БиХ П.бр. 309/94 од 30.09.1994. године, те се ради о бившем супругу трећег лица АА, потом да из дописа Министарства финансије – Управе царине – Сектор за контролу и примене царинских прописа И 215/2/2025 од 15.04.2025. године произилази да је на основу увида у информациони систем царинске службе Републике Србије извршеног од стране Сектора за контролу примене царинских прописа, Одељење за обавештајне послове утврђено да лице АА из ... са пребивалиштем у ..., као и ДД са пребивалиштем у ..., нису евидентирани као увозници робе, нити је евидентиран унос покретних ствари веће вредности у редовном царинском поступку за контролисани период 01.01.2013. године, 02.12.2024. године, те да из Записника о преносивим средствима плаћања за контролисани период 01.01.2013. – 02.12.2024. године нису пронађени подаци да су именована лица евидентирана за унос/износ преносивих средстава плаћања преко царинске територије Републике Србије, да за ова лица нема евидентираних потврда о привремено задржаним средствима плаћања, правилно закључујући да нема доказа на који начин је ДД учинио доступним новчана средства АА, односно, нема доказа да су новчана средства на било који начин трансферисана у Републику Србију. Надаље, не постоји ни временски континуитет између места, времена и износа новца које је на основу достављене документације отац окривљеног током 2016. године подигао са рачуна у Бања Луци и новца који је мајка окривљеног неспорно уплатила на своје девизне рачуне у Републици Србији, депоновала у свој сеф и сеф трећег лица ВВ и искористила за куповину некретнина које су предмет захтева, при чему је треће лице АА двособан стан број 6 и двособан стан број 7 у улици ..., стекла 2013. и 2014. године, односно, пре подизања готовине од стране ДД у ..., због чега су и жалбени предлози пуномоћника, који су поновљени на рочишту, да се на околности на који начин је новац пренет у Републику Србију од стране породице ... и то АА, ББ, ЈЈ и КК, с тим што је по наводима пуномоћника ДД у међувремену преминуо, као и да се од МУП-а прибаве

подаци о уласку породице ... у спорном периоду у Републику Србију одбијени као неосновани. Ово, посебно код чињенице, да је правилно првостепени суд на страни 13 и 14 образложења побијане пресуде имао у виду садржину извештаја Службе за борбу против организованог криминала, Јединице за финансијске истраге од 13.1.2025.године, а посебно и од 23.4.2025.године, у којима је детаљно анализирана достављена документацију везано за АА, ДД и ББ, одакле су жалбени наводи пуномоћника и у овом делу оцењени као неосновани. Надаље, жалбеним наводима пуномоћника се оспорава и својство трећег лица АА и ББ из члана 3 став 1 тачка 8 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, наводима да се захтевом тужилаштва не наводи када и којим правним послом је окривљени на свако лице понаособ наводно пренео имовину проистеклу из кривичног дела, али је суд нашао да су овакви жалбени наводи неосновани, јер у конкретном случају, не мора да постоји правни посао којим је окривљени пренео имовину проистеклу из кривичног дела, већ се то утврђује и из законитих прихода и трошкова живота трећих лица и њихове могућности да стекну имовину чије се привремено одузимање тражи, у ком делу је правилно првостепени суд ценио приложене доказе, а коју оцену као правилну прихвата и овај суд, као другостепени.

Надаље, Апелациони суд у Београду, Посебно одељења за организовани криминал, је имало у виду жалбене наводе пуномоћника адвоката Љубише Ваљаревића да надлежно тужилаштво није пружило одговарајуће доказе који би указивали на опасност да би трећа лица могла располагати предметном имовином, нити у чему се састоји опасност која би указивала на то, да би касније било отежавно или онемогућено одузимање имовине. Међутим, овакви жалбени наводи пуномоћника адвоката су од стране овог суда, као другостепеног, оцењени као неосновани, јер је и у том делу правилно првостепени суд ценио да је од значаја за одлуку о привременом одузимању имовине, да се кумулативно испуни још један услов, а то је да се докаже постојање опасности да би касније одузимање те имовине било знатно отежано или онемогућено. Правилно је првостепени суд имао у виду, да се у конкретном случају ради о предмету из надлежности Посебног одељења за организовани криминал, те чињеници да се поступак налази у почетној фази доказног поступка, као и чињеницу да се имовина може отуђити на различите начине, који не укључују обавезно законито и савесно располагање истом, правилан је закључак суда да би без одређивања мере привременог одузимања предметне имовине њено евентаулаано трајно одузимање било у знатној мери отежано или онемогућено, ово најпре када се има у виду сврха привременог одузимања имовине – обезбеђење несметаног вођења поступка за трајно одузимање имовине у коме ће бити донета коначна одлука о судбини привремено одузете имовине.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је приликом одлучивања поред доказа које је првостепени суд извео и о којима се детаљно изјашњавао у побијаном решењу, имао у виду и доказе, које је пуномоћник трећих лица – власника АА и ББ, адвокат Љубиша Ваљаревић доставио на рочишту на околност да је породица ..., односно сада покојни отац ДД, отац окривљеног ГГ и мајка АА у периоду од 2014. до 2017. године слали паре, наводећи, као помоћ окривљеном ГГ у ... за плаћање различитих трошкова, о чему је доставио фотокопије налога везане за

уплате поште “Western Union” и “Комерцијалне банке”, као и да је поред породице и пар пријатеља окривљеном ГГ такође слало новац у ..., па је у том контексту одбрана предложила да се изврши допунско економско-финансијско вештачење, остајући код предлога из жалбе да се саслушају чланови породице ... на околности преношења новца преко границе, као и да се прибави извештај МУП-а Републике Србије о уласку чланова породице ... у спорном периоду у Републику Србију везано за прелаз границе. Међутим, овај суд је на рочишту одлучујући о овим доказним предлозима пуномоћника, донео решење којим је одбио као неоснован предлог пуномоћника трећих лица – власника АА и ББ, адвоката Љубише Ваљаревића да се саслуша АА, ДД, КК, ЈЈ и ББ, имајући у виду да је чињенично стање у овој кривичноправној ствари довољно утврђено и да предложени докази код напред изнетог стања ствари нису од утицаја на правилност и законитост побијаног решења, односно, одлуке првостепеног суда да се привремено одузме имовина и од трећи лица – власника АА и ББ у односу на које је изјављена жалба.

Приликом доношења своје одлуке, другостепени суд је имао у виду и остале жалбене наводе пуномоћник трећих лица – власника АА и ББ, адвоката Љубише Ваљаревића, али је нашао да исти нису од утицаја за доношење другачије одлуке, јер је првостепени суд дао јасне и непротивречне разлоге, чија законитост и правилност, није доведена у сумњу жалбеним наводима истог.

Са свега напред изложеног Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је донео одлуку као у изреци решења сходно одредби члана 30 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела у вези одредбе члана 467 став 4 ЗКП.

Записничар
Сања Булатовић,с.р.

Председник већа-судија
Виолета Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић